

forsøg på at omskrive og omfortolke pagten.

Frankrig fandt det prindipielt tilfredsstillende, at der var taget et initiativ som det sovjetiske. Det var dog ikke nok i en appel at fremdrage enkelte af pagtens principper og herved indirekte nedvurdere de andre. Man var enig i forslaget om periodiske sikkerhedsrådsmøder. Dokumentets form af appel var velvalgt men skulle en appel have virkning, måtte den være vedtaget enstemmigt og kunne derfor ikke indeholde formuleringer og tanker, som var for specielle.

Efter at debattens forløb havde vist, at det ikke ville være muligt at opnå enighed om en appel af det indhold, som var foreslået af Sovjetunionen, blev forhandlingerne som tidligere nævnt stillet i berø den 28. oktober for at give delegationerne lejlighed til ved underhåndsdrøftelser at søge et kompromisforslag formulert. I et kort indlæg, inden forhandlingerne blev afbrudt, gav Sovjetunionen udtryk for tilfredshed med den modtagelse, dets initiativ havde fået. Debatten, som havde været nyttig, udtaltes det, havde afspejlet enighed om at styrke FN og den internationale sikkerhed. Det understregedes, at de socialistiske lande stedse var gået ind for økonomisk udvikling og nedrustning. Det var af afgørende betydning, at appellen blev rettet til alle stater. En appel og ikke blot en procedureresolution burde vedtages allerede på 24. samling. Sovjetunionen var rede til fortsatte konsultationer med andre delegerationer om appellens indhold.

IV.

I perioden fra den 28. oktober til den 11. december foregik der intensive konsultationer mellem landegrupperne med henblik på at finde en kompromisløsning, som kunne påregne universel tilslutning. B.a. fra finsk og indisk side udarbejdedes flere skitser til resolutionsforslag, som dog aldrig blev introduceret. Den 11. december introducerede Barbados på 20 latinamerikanske landes vegne et resolutionsforslag af praktisk taget rent proceduremæssigt indhold, og samme dag introducerede Finland et andet resolutionsforslag, som desuden indeholdt visse

elementer fra det sovjetiske forslag. I begge introduktionstaler understregedes det, at man var særdeles villig til at samarbejde de to forslag, således at udvalget enstemmigt kunne vedtage en resolution, som tog hensyn til samtlige landes interesser i sagen. Den følgende dag, den 12. december, forelagde Finland og Barbados på Finlands og de latinamerikanske landes vegne et fælles resolutionsforslag, ifølge hvis operative del generalforsamlingen

1. *anser* at De forenede Nationer på organisationens 25-års jubilæum bør overveje passende anbefalinger vedrørende styrkelsen af den internationale sikkerhed;

2. *opfordrer* medlemslandene til at overveje de forslag og indlæg, som er fremkommet under drøftelserne af dagsordenpunktet betitlet „Styrkelsen af den internationale sikkerhed“;

3. *anmoder* medlemsstaterne om at underrette generalsekretæren om deres synspunkter og forslag vedrørende emnet ikke senere end 1. maj 1970 og tillige om sådanne skridt, som de måtte have taget med henblik på styrkelsen af den internationale sikkerhed;

4. *beslutter* at optage på den foreløbige dagsorden for den 25. samling et punkt betegnet „overvejelse af forholdsregler til styrkelse af den internationale sikkerhed“;

5. *anmoder* generalsekretæren om at rapportere til den 25. generalforsamling om de meddelelser, han har modtaget i henhold til ovenstående paragraf 3.

Efter at forskellige ændringsforslag til resolutionsforslaget var blevet fremsat og senere trukket tilbage, vedtog 1. udvalg dette med akklamation den 12. december 1969. Forslaget vedtoges uden afstemning i plenarforsamlingen den 16. december 1969. (Res. 2606 (XXIV)).

I en efterfølgende stemmeforklaring i 1. udvalg meddelte Cuba, at man, hvis forslaget var blevet sat til afstemning, ville have afstået. I en efterfølgende stemmeforklaring i plenarforsamlingen meddelte den maltesiske repræsentant, at hans delegation, såfremt forslaget var kommet til afstemning i plenarforsamlingen, ville have afstået.

1. udvalgs beretning; A/7903.